

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kelmata hiši, "Gledališka stolba".

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Trst—Genova.

(Politično premišljevanje.)

III.

Pritožujejo se poslednja leta, da so se v Trstu kupčijske razmere poslabšale in da se v tem mestu za prospeh svetovne trgovine premalo stori. Z druge strani pa se vender ne more tajiti, da je država veliko milijonov potrosila ravno za isti prospeh. Kakor je zdaj vsemu svetu razkrito, zakrivil je mnogo sedaj neugodnih razmer Tržaški Lloyd, kateremu se vsako leto milijoni podpore dele, ne da bi v resnici tako podporo zaslužil. Torej se ve, kje je jedna glavnih ran na mnogo strani bolehnega Trsta. Sramotno pa je, in avstrijski narodi morajo v svojo obrambo protestovati proti načinu, kako zagovarjajo Velikonemci v Avstriji živeti, Bismarckovo novo pomoč. S tem, da hočejo z nemško konkurenco in nemškim podjetnim duhom našo pomorsko trgovino tako rekoč vzbujevati, dajejo sebi in avstrijski državi najslabše spričevalo, ker razodevajo, da smo skupno nezmožni ali preleni, da bi mogli dostojno z drugimi narodi tekmovali, dasi imamo primerne in zadostne predpogoje zato. S konkurenco nam se je itak bojevati, in ravno konkurenca drugih držav našo trgovino slabi. Ako pa nismo zmožni doslej na jednako stopinjo postaviti se z drugimi trgovinami, bo nam to še manj možno, ko se konkurenca za znatno velikonemsko moč pomnoži. Naj bi torej koristila nemška trgovina Trstu, kolikor bodi, razloge, katere nam Schönererjanci za to priliko vsiljujejo, moramo odločno odbijati, ker so sramotilni za vso Avstrijo v obče.

O ničvrednem in hudobnem zagovarjanju nemške trgovine skozi Trst, z namenom, da bi bila vsled nemške konkurence naša država prisiljena, še večje podpore gnjilemu Tržaškemu Lloyd odločevati, pa še besedice ziniti ni, ker bi bilo v resnici preponiževalno, in je tak nasvet vreden jedino takih značajev, kakor se v kameleonskem Tržaškem listu, z imenom „Cittadino“, razkrivajo.

Ako se pa hoče strogo narodnogospodarski značaj Bismarckove najnovejše namere povdarjati, češ, skozi Trst je črta iz Nemčije ali iz velikega dela nemške države na vzhod najkrajša, potem bi bilo sklepati, da so neavstrijski nemški veliki trgovci

sami toliko podjetni in praktični, da se združijo in si sami napravijo pot skozi Trst. Saj nam nemška podjetništva priporočajo kot vzgledna za zdravljenje naših sil, potem pa ne potrebuje velikonemška trgovina posebnih subvencij, vsaj za Trst ne, kot priznajo najkrajšo pot proti vzhodu. Tu se najjasneje vidi, kako publi so zagovori Bismarckovih pristašev. In če pritikajo, da velikonemška trgovina bi šla čez Trst skozi jedno samo in to prijateljsko državo, je odgovarjati, da si bo Bismarck znal vse one dežele sprijazniti, skozi katere mu je treba hoditi, če boče nemško trgovino napeljati skozi Genovo. Mi torej zavračamo zagovore, ki se zdaj naštevajo, kot neveljavne, in ravno ker je Avstrija s Trstom v srečnem položaji glede teženj velikonemške trgovine, bi morala avstrijska politika tako ugodnost srečno porabiti v svoj prid. Takih prilik nasproti Nemčiji ima Avstrija malo in ne vemo, da bi bila katero Nemčiji nasproti izkoristila, v tem, ko je glede na gospodarske dobičke Nemčija proti Avstriji vedno trdega, prav trgovskega srca in duha. Tudi je zapomniti si, da, ako se je v resnici Trst odločil za pristanišče trgovinskih ladij velikonemške države, mora priti mej Nemčijo in Avstrijo vsekako do razgovorov. Kajti svojevoljnost in mejnarodna svoboda ima svoje meje ter terja naposled tudi v trgovinskih zvezah in soseskah določenih oblik.

Velikonemcem zunaj in v mejah naše države je pač lahko zagovarjati Bismarckove gospodarske naklepe, ki se dotikajo avstrijskih interesov. Saj ni treba spominjati na izjave Bismarckove same, niti na dokaze velikonemških ekonomov, ki terjajo razširjenje pruskonemškega trga prek Avstrije in čez Avstrijo. Komu neso v spominu zahteve avstrijskih nemških nacionalcev, da naj se spravi Avstrija v popolno narodnogospodarsko zavisnost od Velikonemčije? Ko bi šlo po njih mislih, bi bili že kdaj Nemčiji priklonjeni politično in s tem tudi gospodarsko. Ali doseganje takih ciljev je v sedanjih letih vender še pretežavno; to sprevidi najbolje Bismarck sam, kateri se varuje opeči se s prezigodnjimi izvršitvami davno osnovanih velikonemških načrtov. Vendar pa veliki državnik tudi v sedanjem položaji ne miruje, kajti velikim in konečnim načrtom se da približati po raznih, tudi mirnih po-

tih. Zveza za zunanjo politiko vodi do prijateljskih koncesij v gospodarskem oziru; gospodarsko doseženi dobički spravljajo v jednostransko gospodarsko zavisnost, in ko bi se poslednji kdo upiral, do političnih spletek.

Sosebno avstrijskim Slovanom ni nikdar pozabiti, kako se Velikonemčija razteza in svoj vpliv povečuje po potu gospodarskih zavisnostij. Še poslednje mesece so bili slišati tužni glasovi poznanijskih Poljakov, da jim nemški kapital kos za kosom zemlje trga iz rok in tako Nemčiji podložni poljski narod spravlja najprej v zavisnost nemških bogatašev, po teh v potujčenje in s tem direktno v naročje zvestih pangermanskih sinov. Analogije so pa tudi v Avstriji, in Jugoslovani so zgodaj spoznali, da nemške naselbine v Bosni in Hercegovini neso brez političnega pomena, kakor spoznavajo in čutijo tudi Slovenci, da nemški kapital nam pogublja koroske krvne brate in tudi mnogo družih slovenskih občin. Povsod plete Nemčija mreže, in kako lahko se pripeti, da se porodi povod dejanskemu vmešavanju.

Take analogije dajejo premišljevali tudi glede na bodočnost Trsta, ako se poslednjemu pomnoži z velikonemsko trgovino, nemški element. Nemci čutijo, da doslej jih je bilo v Trstu premalo nasproti italijanskemu življu, v katerem se kakor kaplje potapljajo. Pomnoženje nemškega elementa bi dalo več povoda, da bi se svetu razglašalo: Trst je nemško mesto! z večjo pravico, nego doslej, kar se je pa vender godilo. Trst je tržišče, na katero so v resnici navezani avstrijski narodi, in dokler imajo pravice drugi narodi varovati luke svojih dežel, se smejo tudi avstrijski narodi za Trst potegovati. Dokler morajo isti avstrijski narodi davek tujim lukam plačevati ali z drugimi besedami, za pomorsko prevoznjo drugim narodom brambeno in finančno carino odšteti, imajo oni isto pravico, Trst kot svojo lastnino varovati in jednak davek tudi drugim narodom narekovati.

Nemčija je res s svojimi deželami sedaj in v bodočnosti tudi na avstrijske luke navezana; ali iz tega ne sledi, da bi morali avstrijski narodi brez-pogojno nemškim težnjam ustrezati, in je Avstrija dolžna svoje koristi ravno tako varovati, kakor jih Nemčija varuje nasproti Avstriji, katera jako veliko

LISTEK.

Pripovedovanje očeta Alekseja.

(Ruski pisatelj J. S. Turgenjev, poslovenil Vrbancov.)

... Pred kakimi dvajsetimi leti moral sem ogledati — kakor privatni revizor — jako obširna posestva svoje tete. Župniki, s katerimi se mi je zdelo potrebno seznaniti se, bili so jako jednoobrazne osebe, kakor bi bili narejeni po istem kopitu; nazadnje sem pa naletel na poslednjem posestvu na duhovnika, ki pa ni bil podoben njegovim sobratom. Ta bil je star in slab, ko ne bi ga bili silno prosili njegovi župljani, ki so ga silno ljubili in spoštovali, šel bi bil že davno v pokoj. Osupnili sti me zlasti dve posebnosti očeta Alekseja. Prvič me ni ničesar prosil, a naravnost izjavil, da ničesar ne potrebuje, drugič pa še nesem videl na nobenem človeškem obrazu bolj žalostnega, obupanega — kakor se pravi — pobitega izraza. Črte njegovega obraza bile so navadne, kmetske: nabrano čelo, male sive oči, velik nos, klinasta brada, koža zamolkla in ogorela... A izraz!... izraz!... V kalnih očeh se je jedva — in to le slabo — žarilo

življenje. Jaz sem zbolel in ležal sem nekaj dni; oče Aleksej zahajal je vsak večer k meni, — pa ne govoril, a le igrat durak. Igre je zabavala njega bolj, kakor mene. Ko sva jednoč večkrat zaporedoma prenehala igrati (kar je očetu Alekseju bilo prav po volji), napeljal sem govor na njegovo prošlo življenje, na bridkosti, ki so zapustile tako jasen sled na njegovem obrazu. Oče Aleksej se je s prva zelo upiral, a končal je s tem, da mi je dopovedal svojo zgodbo. Moral sem se mu že s čim posebno prikupiti; sicer ne bi bil proti meni tako iskren.

Jaz hočem povedati njegovo pripoved z njegovimi besedami. Oče Aleksej govoril je prosto in jasno brez vsacih semenišnih in provincijalnih umetnih ovinkov. In jaz nesem prvi pot zapazil, da se pobiti in ponižani ljudje vseh stanov in stopinj izobraženja izražujejo baš s takim jezikom.

— Imel sem ženo, dobro in pošteno, — tako je začel pripovedovati, — ljubil sem jo iz vse duše — povila mi je osem otrok; pa skoraj vsi so mi v otročjih letih pomrli. Jeden mojih sinov postal je dekan in umrl je nedavno v svojej župniji; o drugem — Jakob bilo mu je ime — hočem vam zdaj

povedati. Poslal sem ga bil v semenišče, v mesto T... — kmalu začel sem dobivati najveselejše vesti o njem: bil je najprvi v vseh predmetih! On se je že doma v otročjih letih odlikoval s pridnostjo in skromnostjo; včasih je minul cel dan — pa ga ni bilo slišati... sedel je vedno pri kakej knjigi in čital. Nikoli ni razžalil naju z ženo, bil je jako pohleven. Samo včasih se je zamislil, če tudi je bil še mlad, ter bil je jako slabega zdravja. Jednoč prigodi se z njim nekaj čudnega. Spolnil je tedaj ravno deseto leto. Odšel je ob zori z doma — bilo je na Petrov dan; in ni se vrnil celo jutro. Nazadnje se je vrnil. Midva sva ga povpraševala: kje je bil? Sprehajal sem se šel v gozd — in srečal sem tam zelenega starca, kateri se je z menoj dolgo razgovarjal — in dal mi je jako okusnih orehov! — „Kakega zelenega starca?“ vprašala sva ga. — Ne vem, nikdar poprej ga nesem videl. Bil je majhen in grbast, mel je vedno z nogama in posmeheval se — ter bil ves zelen, kakor listje. „Kaj,“ vprašala sva ga, — „ali je njegov obraz tudi zelen?“ — Tudi obraz, lasje in še celo oči. — Nikdar še najin sin ni lagal, a zdaj mu nesva verjela. — „Ti si najbrž zaspal v gozdu in videl si starca v sanjah.“

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 14. januarja.

Poljskemu listu „Czas“ piše se iz Dunaja, da so bila vsa poročila o **mistarskeji krizi** po časopisih izmišljena, tedaj samo želja levčarjev. Mi se ve, da ne moremo soditi, koliko resnice je bilo v teh poročilih, a to se nam čudno zdi, da se te vesti tako dolgo neso dokumentovale.

Kakor nekateri listi poročajo, izvršile se bode nekatere spremembe v razmerah strank **državnega zbora**. Italijanski poslanci neki mislijo osnovati poseben klub. Potrbo tacega kluba je omenjal grof Coronini v svojem govoru, ko je poročal svojim volilcem o svojem delovanju v državnem zboru. Italijanski list „Istria“, ki velja za organ isterskega deželne odbora, kateremu je na čelu dr. Vinodich, tudi misli, da je neobhodno potreben tak italijanski klub in to tembolj, ker mislijo jugoslovanski poslanci, to je Slovenci, istarski Hrvati in Dalmatinci osnovati poseben klub. — Kakor nek Praški list javlja, bode v kratkem vada predložila državnemu zboru zakon, ki bode urejal dolžnost občin, pobirati davke. Kakor je znano, je v posamičnih slučajih odločilo upravno sodišče, da občine same neso dolžne pobirati davkov po obstoječih zakonih. Vsled take razsodbe upravnega sodišča utegnile bi se občine druga za drugo odpovedovati, da nečejo pobirati davkov, vsled tega bi pa vlada imela velike neprijetnosti, država pa nove stroške. Temu pa boče vlada od pomoči z novim zakonom. Za Kranjsko razun Ljubljane ta zakon ne bode imel nobenega pomena, ker povsod izimši deželno stoji co državni uradniki pobirajo davke in jih bodo najbrž tudi še za naprej.

Že nekaj dni napravlja mnogo hrupa neka nova knjiga, ki ima naslov „**Das bedrängte Wien**“. V tej knjigi se toži vlada, da premalo skrbi za Dunaj, Čehi in Poljaki pa da preveč pospešujejo razvoj svojih domačih mest Dunaju na škodo. Pisatelj te knjige toži, da Dunaj zadnja leta vedno bolj propada, a ne vidi pravih vzrokov tega propada. Pravi vzroki so prevelika draginja na Dunaju, čemur je pa mnogo kriv mestni zbor, ki je vedno bolj gledal na koristi židovskih kapitalistov, kakor pa na interese mesta samega in njega prebivalstva. Vse je v Parizu in Berlinu ceneje kakor na Dunaju, tedaj ni čuda, da se tuji ogibljuje Dunaja. Ko je vlada hotela reorganizovati židovski trg, da bi se potem cena mesu znižala, in prisiliti tramvajsko društvo da zniža svoje tarife, je mestni zbor protestoval proti temu, češ vlada se nema nič mešati v občinske zadeve.

Predvčeraj sta v **hrvatskem** saboru sekcijski šef Stanković in ban zagovarjala indemitetno predlogo. Njuiin namen pa baje ni bil toliko, braniti stvar, kakor hvaliti hrvatsko in ogrsko vlado ter pretiti opoziciji. Prvi je trdil, da se Hrvatska mora razvijati samo v zvezi z Ogrsko. Noben narod si pa ne sme igrati z zgodovinskim razvojem. Hrvatska je že 800 let zvezana z Ogrsko, ki zanjo po očetovski (!) skrbi; zato pa ne sme gojiti teženj stranke prava. Ban je povdarjal, da je Tisza, ki je gotovo najboljši prijatelj (!) hrvatskega in slavonskega kraljestva, rekel v ogrskem državnem zboru, da hoče z zakonom pridobiti spoštovanje. Poslanci prava so klicali, ko je to izrekel: „Saj vi sami rušite zakone!“

Vnanje države.

Kakor se poroča, so Albanci v več krajih napali **srbsko** ozemlje. Oropali so sela Belopolje, Pupavac, Kastrat in več Srbov pobili. Tudi več srbskih stražnikov je umorjenih. Srbski orožniki so potem preganjali roparje do turške meje. Ta do-

godjaj vzbudil je veliko vznemirjenje in strah mej srbskim prebivalstvom. Vlada je pomnožila straže na meji, da zabrani daljne napade. Dokler turška oblast ne bode potisnjena iz Evrope, bodo vedno roparji nadlegovali mirne prebivalce na Balkanu, ker se turška oblastva nič ne brigajo zato, da bi zatrla to zlo.

Kakor se poroča iz Belega grada, je **srbsko-turška** komisija sklenila, da se turške in srbske železnice zvežejo pri Ueskübu in po večdnevnem posvetovanji podpisala zapisnik. Turška železnica sta bode iz strateških ozirov po desnem bregu reke Morave, kar ni nikdo pričakoval.

Švedska vlada je lansko leto bila ovrgla volitev za državni zbor v Stockholmu, kjer so bili izvoljeni liberalci. Pri novih volitvah zmagali so zopet liberalni kandidati, kateri so povprek dobili po 8000—9000 glasov.

Kitaj in Japan sta se baje sporazumela poprositi angleškega, nemškega in severno-ameriškega diplomatičnega zastopnika, da posredujejo v **korejskih** zadevah. Morda ti dve državi zato hitro želita poravnati to stvar, da Rusija ne posegne vmes. Pa tudi spor s Francijo sili Kitaj k prijenljivosti.

Predlogi francoski zastraen urejenja **egiptovskih** financ so jako pomirljivi. Ločijo se od angleških zlasti v naslednjih točkah: 1. Francija boče posojilo 9 milijonov funtov šterlingov, ne pa samo 5 milijonov, ker boče, da se vsi stroški poravnajo. 2. Francija neče dovoliti, da bi se dohodki državnih posestev stekali v angleško banko. 3. Franciji ne ugajajo angleški predlogi o plačevanju obrestij od obstoječih dolgov, ter predlaga, da se vvede poseben davek na kupone. Upa se, da se Anglija in Francija nazadnje sporazumeta v tem vprašanji, zlasti ker bi razpor mej njima ne koristil niti Angliji niti Franciji, temveč samo Nemčiji, ki tem ložje zapoveduje vsej Evropi, tem manj jednosti je mej pomičnimi eropskimi državami.

Dopisi.

Z Goriškega 12. jan. [Izv. dop.] Količakai pazljivi bralci „Slov. Naroda“ poznajo bolj ali manj dobro tudi italijansko časopisje primorskih dežel. Razun par lističev zastopajo italijanski časniki ista „liberalna“ načela, po katerih v kot potiskajo, kar bi izteknilo dobrega v Avstriji, in ki povzdigujejo vse, kar koli se ukrene v Italiji. Ti primorski listi se imenujejo in pozdravljajo drug drugega kot sobrate. Tudi Goriški „Corriere“ se nazivlje sobrat prvega lahonskega lista „Indipendenta“, ki ni še nikdar preklical označevanj, s katerimi ga postavljajo vodteljem primorske Irredente. Goriški „Corriere“ je prinesel 10. t. m. vvodni članek z naslovom „Specchiamoci“ (oglejmo se), in pravi v poslednjem odstavku tega članka od besede do besede tako-le: „Cosi la morte improvvisa del principe d' Auersperg lascia vacante un posto eminente; quello di Presidente alla Corte dei Conti. Due sono i successori che gli si preconizzano: Uno è Hohenzwart, l' altro il barone de Pretis, ora Luogotenente nel nostro Litorale. Noi non abbiamo motivo a dolerci dell' attuale Luogotenente. Testimone delle lotte che qui si agitano egli mette nelle varie questioni una imparzialità che l' onora e che non si risolve mai a danno dei nostri ben riconosciuti diritti. Per elezione simpatizzerebbe forse colle idee germanizatrici, ma una lunga esperienza gli la ormai appreso la mala prova che fa in questi paesi il pangermanismo, e spessissimo sotto molti rispetti e in molte serie emergenze, ci si è dimostrato

giusto e corretto nell' agire. Il suo trasloco possibile puo quindi complicare per noi tristamente la posizione attuale, implicare un latente pericolo. E il caso dunque più che mai di raccoglierci, di vigilare e di far tesoro a nostro ammaestramento della dolorosa altrui esperienza, nulla lasciando alla mercè del caso, antivenendo, prevedendo, perchè gli avvenimenti non ci trovino indifesi ed inermi.“

Ta odstavek, priobčen v takem listu, bolje osvetljuje naše položje na Primorskem, nego ponavljanje vsega resničnega in dejanskega trpljenja, katero se je Slovanom v poslednjih petih letih naložilo v Istri, na Tržaškem in na Goriškem. Zato naj bo kot zgodovinski memorandum v našem dnevniku zabeležen v izvirnem prepisu in v prevodu, kateri se glasi: „Tako pušča nepričakovana smrt kneza Auersperga prazno imenitno mesto, mesto predsednika najvišjega računišča. Dva sta, ki se mu določujeta kot naslednika: jeden je Hohenzwart, drugi pa baron Depretis, sedaj namestnik v našem Primorji. Mi nemamo povoda, pritoževati se zaradi sedanjega namestnika. Svedok ali priča bojov, ki se tukaj vrše, razodeva ob raznih vprašanjih tako nepristranost, **katera se ne odločuje nikdar v škodo naših dobro pripoznatih pravic.** Ko bi mu bilo izbirati, morda bi on sočustvoval z idejami germanizatorskimi; ali dolga skušnjava ga je za vselej poučila, o slabi poskušnji, katero kaže v teh deželah pangermanizem in premnogokrat v mnogih oziirih in ob raznih zaresnih prilikah se je pokazal pravičnega in pravičnega v delovanji. Njega premeščenje, katero je možno, utegne tedaj za nas žalostno zamotati sedanje položjenje, obseči skrivno nevarnost. Slučaj je tedaj tak, da nam je potreba bolj nego kedaj zbrati se, čuvati in dobro porabiti v svoj pouk žalostno skušnjo družih, da torej ne izročimo ničesar golemu naključju, da skrbimo in gledamo na reji, da nas dogodki ne najdejo brez brambe in brez orožja.“

Blagi čitatelj! ali Ti je treba na te stavke posebnega pojasnila? Glej, ko bi jih potreboval, potem požuri se, da jih dobiš drugod, ker „Slov. Narod“ bi ti za to pot ne mogel pomagati. Če pa vender vprašaš, kaj pomenijo besede: „skušnje drugih...“ spomni se na Dalmacijo pred tamošnjim sedanjim namestnikom, in takoj razvidiš, česa se lahonstvo na Primorskem boji za bodočnost.

Iz Senožeč 13. januarja. [Izv. dop.] Narodna čitalnica v Senožečah se je zadnji čas jela zopet krepko gibati. Pokazala je svoj vpliv pri razpečevanju srečeka za „Narodni dom“ — 80 sreček, je le to društvo skupilo, ne kmalu kje drugod v Slovincih je katera družba storila tako častno svojo dolžnost, kakor čitalnica Senožeška, — pokazala pa je tudi svoje žilavost in jakost ob zadnji po njej prirejenej veselici, o katerej je cenjenemu Vašemu listu že nek drug g. dopisnik vestno nedavno sporočal.

Trdno se nadejamo, da bode započeta gorečnost mej č. p. n. čitalničarji ostala trajna ter se v bodoče še ojačila. Svoje dni bila je čitalnica Senožeška na dobrem glasu pri svojih družicah mile nam Slovenije; upamo tedaj, da bode ta svoj glas si zopet priborila po vztrajnem samozavednem ter dejansko rodoljubnem delovanji! Pričetek je storjen v rehabilitacijo našega narodnega društva, tudi na-

— Nesem spal, ne, rekel je, kaj mi ne verjamete, tu v žepu ostal mi je še jeden oreh. — In izvlekel je iz žepa ta oreh in pokaže ga nama . . . Bil je majhen bobek, podoben kostanju, ves grpast; z našimi orehi ni imel nikake podobnosti. Jaz sem ga spravil, da bi ga pokazal doktorju . . . pa zgubil se je . . . in nesem ga mogel najti.

— In poslala sva ga v semenišče — in kakor sem že vam povedal, razveseljeval je naju on s svojimi vspehi! Midva z ženo sva se zanašala, da bode kdaj pravi mož! Kadar je prišel domov na počitnice — bilo ga je veselje gledati: kako je bil razumen, in z nikomer se ni sporekel: — vsem je dopal, vsi so ga ljubili in pozdravljali. Samo po vsem telesu bil je suh in na obrazu ni imel nikake barve. Stopil je že v devetnajsto leto — in njegovo učenje se je bližalo koncu! Kar dobiva pismo od njega. Pisal je nama: „Draga oče in mati, ne jezita se in dovolita, da jo udarim po svetnem potu; moje srce mi pravi, da jaz nesem za duhovni poklic, bojim se odgovornosti, bojim se greha — dvomljenja so se zarodila v mojej duši! Brez vašega dovoljenja in blagoslova nečem ničesar storiti — samo to vam povem; bojim se samega sebe — kajti začel sem mnogo premišlje-

vati“. Povem vam, milostljivi gospod, strašno me je užalilo to pismo — kakor bi me bil kdo suvil z nožem v srce, — kajti videl sem: na svojem mestu ne bodem imel naslednika! Moj starši sin je menih, in svojega poklica nikakor ne mara popustiti. Britko mi je bilo: kajti v naši župniji bili so že blizu dve sto let duhovniki iz naše rodovine! Vender sem si mislil: proti vodi ni moč plavati; mu je že tako namenjeno. Kakšen pastir bi pa tudi bil, če se udaje dvomom! Posvetoval sem se z ženo in napisal sem mu pismo v takem smislu: „Ljubi moj sin, Jakob, dobro premisli — desetkrat premeri in jedenkrat odreži — svetna služba prinaša mnogo težav, glada in mraza, ter prezira naš stan! Zepamni si, nikdo ti ne bo več podal roke za pomoč; ne jezi se potem, a pazi! Moja želja, ti sam veš, bila je ta, da bi ti bil moj naslednik, pa če čutiš, da nesi k temu po klican, in ti omahuje vera — tedaj te ne bodem silil. Zgodi naj se božja volja! Midva s tvojo materjo ti ne odrekava blagoslova.“ Jakob mi odgovori z zahvalnim pismom. „Razveselil si me, ljubi oče; moj namen je posvetiti se učenemu poklicu — in tudi protekcijo imam; stopil bodem na vseučilišče, in postal bodem doktor; kajti znanosti me vesele!“

Protital sem Jakobovo pismo — silno me je užalilo; svojega gorja nesem imel več deliti s kom: moja stara se je bila zelo prehladila in umrla — ali od prehlada — ali jo je pa Gospod hotel k sebi — ne vem. Zaplakal sem, udovec zapuščen — in kaj sem hotel? Je že moralo tako biti. Rad bil bi šel v zemljo . . . pa je trda . . . in se neče odpreti. A pričakoval sem sina, kajti pisal je, da obišče dom, predno odide v Moskvo. Prišel je res domov — pa ne za dolgo. Mudilo se mu je: kakor na perutih odletel je v Moskvo, na priljubljeno vseučilišče! Popraševal sem ga o njegovih dvomih, kaj jih je prouzročilo? — pa nesem dosti zvedel od njega. Jedna misel se mu je usadila v glavo. Blížnjim hočem pomagati, govoril je. In odpotoval je od mene — pa glej, nobenega groša ni vzel seboj — samo malo obleke. Veliko je nase zaupal! In ne zamam! Izpit je naredil z odliko, stopil je na vseučilišče, ter počel je po hišah . . . Trden je bil v klasičnih jezikih! Odločil se je celo pošiljati mi denarje. Obveselil sem se malo — pa ne zaradi denarjev, katere sem mu poslal nazaj, celo pokaral sem ga, a razveselil sem se zato, ker sem videl, da bode nekaj iz njega. A moje veselje ni trajalo dolgo. (Dalje prih.)

daljevanje se mora ugodno vršiti, če bodo sicer vsi društveniki storili svojo dolžnost!

Letos je čitalnica Slovenska n. ročena na te- liste: „Slov. Narod“, „Slovenec“, „Edinost“, „N. vice“, „Mir“, „Jurij s pušo“, „Brnc l“, — „P. r- lamenteär“, „Vaterland“, „Wi nar allgeme ne Zei- tung“, „Triester Tagblatt“ in „Klaid-radatsch“. — G. družabniki pa prepuščajo v branje naslednje ča- sopise: „Sovan“, „Ljubljanski Zvon“, „Kres“, „Po- potnik“, „Učiteljski Tovariš“ in „Vrtec“. Zvsem je torej p. n. društvenikom 18 časnikov v razpo- lago: tedaj mnogovrstnega berila dovolj! — Pogre- šamo še marsikoga pri našem društvu, ne vemo sicer, zakaj se nekoli gospodje jedinemu društvu odtegujejo, a opomniti moramo le to, da naj se osebne mržnje in druge drobnosti puščajo v nemar, kadar gre za obče korsten in vendar i zibaven zavod — in to slednje je na deželi vendar tudi kaj vredno —, kadar je angažovana čast kraja ter obče korist našega narodnega žitja!

Ne le, kar velevala mu stan,
Kar more je mož storiti dolžan...

Prekрасne besede dneva nam Gregorčiči imajo i z ozirom na naše nar. kretanje v društvih naših svoj tehten pomen. Sveto toraj služimo naše svete in dobre stvari ter brižljivo delajmo vsak po svoje in po svojih močeh!

Iz Ribnice na Pohorju 10. januarja. [Izv. dop.] V drugej številki našega „Slov. Gosp.“ opisuje nek nepoznan obiskovalec tudi našo — Ribn. co. Kakor je največkrat istina, da je vsak mimogredni opis večidel površen, ne moremo tudi onih vrstic kot natančnimi smatrati, dasi tudi je gospod opazo- vavec gledé nemškutarenja tukaj marsikat-ro resnično povedal. Ker imamo upanje, da v bodoče pazljivost č. gg. čitateljev večkrat tudi na naše zakotje obr- nemo, naj torej sedaj za ta pot izvedo, kakšno po- dobo ono ima, sploh kaka je Pohorska Ribnica?

Ta, v severnem križu Pohorja ležeča vas šteje komaj 18—20 hišnih števil s kakimi 250—300 ljudmi. Vsa župnija Ribniška šteje pak kakih 2800 svojih duš, ki prebivajo v štirih srenjah, namreč Ribniškej, Hudokôtskej, pak Ariški in Janževrškej, ki so sedaj v dve večji združene. Prvi dve srenji se raztezata na jug v plnino (do vrha Pohorja), ostali ležita na vzvišenem grebenu, sezajočem na sever do Drave. — To mi je bilo treba omeniti zavolj tega, ker bivalstvo poslednjih srenj je svoje narodnosti že precej zavedno, v prvih dveh pa le deloma, kajti tukaj nahaja nasprotni nemški živelj močno zaslonbo deloma pri štulecih vaščanih samih, deloma po delavcih, kamnosekih in glažutarjih v ste- klarni g. J. pl. Gasteigerja, znenega propalega kan- didata. Toraj tudi narodna zavest mej naše ljudstvo kaj polagoma prodira. Za sklicanje kacic shodov (n. pr., „slovenskega društva“) je to zakotje preveč v strani, drugam k takim priložnostim pa naš gor- janec tudi nerad zabaja, torej se ima ta mala peščica narodno zavednih mož za vzgledni ozir in probudo narodnega domoljuba zahvaliti jedino sem kaj zabajajočim časopisom, izmed katerih dohaja k nam precej iztisov „Gospodarja“, „Škrata“, „Jurja s Pušo“ in „Brenclja“. — Prišel je sem tam tudi kak polu-tič, polu-miš „Kmetški prijatelj“; gosp. pl. Gasteiger ga je mnogim za vse leto naročil, toda naposled se je celo razširjevalcem samim toliko ogabil, da ga še sami več ne sprejemajo. — Kot dobro znamenje bodočnosti morem smatrati posebno poslednji čas kaj živo zanimanje občinstva za razne svetovne dogodke, kajti tak radovednež si bo naj- poprej omislil kak časopis, in s pravim časopisom dojde sčasoma tudi boljše mišljenje v glavo; mišljenje in prepričanje pak vstvarja čestokrat tudi značaje! Ker imajo kmetice tukaj še precej gozdov, ker tudi živinoreja vrže kak grošič, so večidel od upnikov dosti nezavisni, in s takim zavednim človekom, so more ob volitvi že računati.

V razširjanje vedno večje narodne zavesti smo posamičniki doslej že marsikaj ukrepali; toda vse se še ni dalo uresničiti. Velike koristi k temu na- menu bi prineslo slovensko „bralno društvo“, ki ga „rodoljubi osnovati nameravajo“, kakor je to že „Gospodar“ poročal. Naj bi nam le ne šlo tako trdo za prostore, pa bi je že imeli! Očividno je, da se morajo ti nahajati v vasi samej, toda tukaj je razun farovža, kaplanije, le kako dvojce še takih hiš, v katerih nam nasprotno mišljenje ne vlada, po drugod so istinito ali očitno protivniki, ali pak taki, ki ne umejo duha časa, ki imajo vrata na stežaj le onim, ki s „Habe die Ehre“, „Guten Morgen“ etc. skozi prihajajo, tako da Slovencem tam ničesar iskati ne

kaže. Zares, čas se utegne še zavrtiti, narodna za- vest tolikanj prodrati, da bode narodno občinstvo tudi od svojega oštirja zahtevalo, naj bo naroden, in naj si omisli slovenskih listov, dotlej pak si ne moremo kaj, da ne bi slavni upravnistva večjih slo- venskih listov prosili, naj nam pri našem težkem delu prihrane s svojimi tiskopisi v pomoč. Potem se priprostu kmeticu tukaj ne bo treba, več toliko čuditi, da imamo Slovenci že tudi svoje dnevniške, kajti ti so tukaj v obče mnenje, da takšni listi se dobe samo mej — Nemci! To bo toraj pomagalo vzbujati narodni ponos

Glede občevanja s svetom je tukajšnji kraj res preveč navezan na pomemurjeni Mariberg in jednako ošabno germanško Vuzemco. Sodaija v Maribergu, ki meni, da ima tržane Nemce, tudi neče dosti slo- venski znati, g. notar Rudel s svojim Löschnigom vr- d nema nič kaj prijaznih besed za našega „dum- mer wandischa“; toda vrii korenjaki na Remšniku so nam v minulem letu pri volitvah pokazali, kako se je mogoče tudi v sredi okolu in okolu plivkajo- čega germanstva še narodnega ohraniti, ako je le k t-mu dosti zaslavej! Torej imamo tudi mi vso nado, da še naša stvar tukaj ni izgubljena. Res „šulferajn“ je zasadi krempije že globoko v naše meso; shodi tega društva dan so že tuji pri nas mnogoteri povod k ščuvanju in narodnostnim prepriom, pa mi se še branimo z nado, da bo kdo iz naših dobro opisal v kaki brošuri smer in delovanje tega prusaškega društva in po nje razdelitvi se bodo sedaj zablodene ovce zopet v domači hlev povrnila, „šulferajnu“ pa odklenkalo; nad ponosnimi sedaj njega trdnjavami pa obesimo zasluženi in istiniti napis: Sic transit gloria mundi!

Iz Dolenjevasi pri Ribnici. 13. jan. [Izv. dop.] Včeraj bila je tukaj volitev za nov občins- ki odbor. Imen novoizvoljenih odbornikov si ne upam zapisati, ker so imena taka, da bi marsikdo z glavo zmajal. Nekaj odbornikov je od vseh vetrov vkupe zbranih. mej njimi so taki, ki so že čestokrat z obstoječimi zakoni prišli navskriž in taki, ki ne uživajo posebnega spoštovanja, še manj pa za- upanja mej narodom.

Pri volitvi, kakor sem čul, so glasove dajali: brat bratu, bratranec bratranecu, boter botru in tako so vkupe zmesili odbor non plus ultra.

Kako bodo ti odborniki sedeli na korist občine, tega ne vem, posebno ako si še župana izmed sebe izbero.

Dobro! na „lončeni bajs“ bodo že godli!

Domače stvari.

— (Društvo sv. Cirila in Metoda.) Osnovan odbor izdelal je že pravila, katera se bodo te dni predložila ministerstvu notranjih zadev v po- trdilo.

— (Premeščanje.) Vojaško oblastvo pre- mestilo je načelniskega in štabnega zdravnika Ce- lovške garnizije g. dra. Valentina Janežič-a iz „službenih ozirov“ iz Celovca v Inmost. Povod temu nenadnemu premeščanju dale so, kakor razpravlja „Deutsche Zeitung“, okoliščine, ker je g. dr. V. Ja- nežič, brat pokojnemu profesorju in pisatelju Antonu Janežiču, jako vnet in zaveden Slovenec in da raz- ven službe po svojem rojstnem kraju, po idiličneji Rožnej dolini baje preveč dela propagando za slo- vensko narodno stvar in izomiko. Hudo zadelo je to premeščanje vrlega rodoljuba tem bolj, ker ima v Celovci svojo lastno hišo, in Celovško čitalnico, ker v njem izgubi trudoljubivega in vestnega pod- pornika. Li res ne sme biti v prsih značjnega vo- jaka in uradnika dandanes tudi rodoljubno srce? Pričakujemo, da se naši zastopniki v tej in enakih zadevah pri budgetnej debati oglašajo.

— (Slovenske menice.) Pred kratkim smo poročali, da slovenskih menic še v nobenej pro- dajalnici ni dobili. Z veseljem objavljamo danes, da so se jele prodajati, znano nam pa ni, če se v vseh prodajalnicah dobivajo. Prosimo tedaj vse domoljube, posebno pa opozarjamo naše denarne zavode, da vselej, kadar so sploh primorani rabiti menice, se izključljivo poslužujejo le onih s slovenskim tekstom. Zahtevajo naj jih povsod odločno, kjer je le kaka c. kr. zaloga kolekov, kajti povsod so jih dolžni imeti. Pokazati moramo sedaj, da je bila opravičena naša zahteva, s tem, da jih povsod in zmirom kon- sekventno rabimo, kadar jih moramo sploh rabiti. Tudi glede dosege slovenskega uradovanja pri no- tarjih, še več pa pri sodnijah so slovenske menice velike važnosti, (pri meničnih tožbah prvi pogoj slo- venskega uradovanja) zarad tega domoljubi pozor!

— (Likvidacijski odbor banke Slo- venije) sklenil je izredno skupščino deničarjev sklicati v dan 4. marca t. l. zaradi sklepanja o konci likvidacije, o razdelitvi ostanka premoženja in da se izreče absolutorij likvidacijskemu odboru.

— (Spremembe učiteljske) C. kr. de- želni šolski svet kranjski imenoval je: učitelja Mar- tina Grčarja stalnim nadučiteljem na dvorazred- nici na Mrni; začasnega učitelja Frana Črnilca stalnim učiteljem na ljudski šoli Podbrezjem; za- časnega učitelja Ivana Vresca stalnim učiteljem na ljudski šoli pri sv. Gregorji; začasnega učitelja Antona Vrančiča stalnim učiteljem na ljudski šoli v Zagradci; začasnega učitelja Gustava Spetzlerja stalnim učiteljem na ljudski šoli v Lescah; začasno učiteljico Marijo Scherz stalno učiteljico v Mirni Peči; začasno učiteljico Julijo Borovsko stalno učiteljico na ljudski šoli pri sv. Križi in začasno učiteljico Ana Demel stalno učiteljico na ljudski šoli v Mozlu.

— (Zmrznil je, pa še živi.) Dva tukaj- šnja dnevnika sta zaporedoma priobčila vest, da so bivšega železniškega uradnika Čadeža, katerega so pred leti zaradi blaznosti iz službe odpustili, pre- teklo nedeljo našli zmrznjenega. A Čadež je še več- raj hodil živ in zdrav po mestu, sinoči pa pri nekej rodbini še večerjal.

— (Ljudska knjižnica.) Gosp. Lavoslav Kordeš in J. Leon v Mariboru, prvi kot urednik, slednji kot tiskar in založnik začela sta izdavati „Ljudsko knjižnico“, ki je namenjena „prostemu ljudstvu, posebej odrasli mladini, kateri je živo po- trebno, da se uči gladko, pravilno slovenščine.“ „Ljudska knjižnica“ prinaša kratke, v lahko razum- ljivem jeziku pisane pripovedi. Vsak mesec prideta dva po štiri tiskane pole obsežajoča snopiča na svitlo. V prvem snopiču je povest „Mladi Ladis“. Po K. Land- steinerjevi „Der Grossbauer“ prsto poslovenil J. S. Gombarov. Ljudske knjižnici je cena jako nizka. Za 1/4 leta stane 48 kr., za pol leta 90 kr., za vse leto 1 gld. 70 kr. s poštnino vred. Posamični snopiči dobivajo se s poštnino po 8 kr., brez poš- tine po 6 kr. Priporočamo p. n. občinstvu to pod- jetje prav toplo.

— (Vabilo k veselici), katero napravi čitalnica Postojnska v svojih prostorih v nedeljo 18. januarja 1885. — Spored: 1. A. Nedved: „Do- movina“, poje zbor. 2. Komični prizor, deklamuje g. A. Šbenk. 3. A. Hajdrič: „V sladkih sanjah“, četverspev. 4. Tombola. 5. Ples. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Vstopnina za ude 30 kr., z rodbino 50 kr., za neude 50 kr., z rodbino 80 kr. K obilni udeležbi najljubneje vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Frankobrod ob Menu 14. januarja. Iz pravn proti socialistom poznatega policijskega svetnika Rumpffa našli so včeraj zvečer pred njegovo lastno hišo umorjenega. Zaboden je bil dvakrat z bodalcem. Zlodejec neso dobili.

Rim 14. januarja. Ozbiljna nevarnost povodnji začasno poglela.

Razne vesti.

* (Bliskovni vlak mej Dunajem in Prago.) 9. t. m. vozil je s kolodvora Fran Josi- puve železnice v Pragi bliskovni vlak, ki je imel 13 vagonov in 100 ton tovarne teže na Dunaj. Za ta dolgi pot potreboval je radi zamute 19 minut le 6 ur 20 minut. 10. t. m. ob 2. uri 4 m. popoludne dospel je pa drugi bliskovni vlak z Dunaja v Prago v 6 urah in 9 minutah. Ker se je prva poskušnja te vožnje s hitrostjo 85 km. v eni uri vrlo do- bro obnesla, vozil bode počenši z letošnjo pomladjo nadalje bliskovni vlak redno v 6 urah mej zlato Prago in Dunajem.

* (Lord Huntley), ki je nedavno prepoto- val Avstrijo, Balkan, Turško in Rusijo, priobčuje sedaj v „Fortnightly Review“ vtise svojega poto- vanja. Posebno visoko cení Bolgare. Pravi, da so krepko, delavno pleme, in ako se jim posreči zjed- nenje, igrali bodo znamenito vlogo v vzhodnej Evropi. Srbom očita, da neso niti energični niti iskreni. Najnaprednejši so po njegovem mne- nju Rumuni, ti porumunjeni Slovani. Posebno la- skavo pa piše o Črnej gori. Prestopivši mejo, čuti potnik posebno slast, kajti prišel je iz puščave v zelenico svobode. Poti so izvrstni, hiše dobro zidane, najmanjši kosi zemlje dobro ob- delani, narod povsod pri delu. Vse kaže blagostanje, red, dobro vlado. Črnagora more biti vsem sosedom v vzgled, akoravno njeno ozemlje ni ugodno. O Ru- siji pravi, da napreduje, da v Kavkazu in ob Hval- linskem jezeru širi omiko, da bi jo Angleži morali

podpirati, da neso zaslepljeni vsled strahu in žalivosti.

* (Razsvetljen lov.) Za prisotnosti Petra Velikega na Francoskem povabil je princ Condé tedaj najbogatejši veleposestnik francoski, carja nekoč na ponočni lov v Chantilly. Veliki gozd bil je tako razsvetljen, da je vsakih deset korakov stal kmet z baklo v roki. Divjačina, kakor jeleni, srne, zajci, lisice itd., konji in psi neso bili manj prenešeni po nenavadnem prizoru, kakor gostje priče. Ta šala stala je eden milijon frankov, a car je vendar videl razsvetljen lov.

* (Danes meni, jutri tebi.) Ko so Švedi 1606. leta oblegali Kodanj, obiskalo je mnogo vojakov župnika Johana v Boslandu. Župnik vsprejemal je vedno uljudno švedske goste ter jih gostilno po svoje moči pogostoval. A gostje so vsakokrat srebrne žlice in drugo srebrnino vtaknili v žep ter odšli. Pastor se ni pritoževal radi tega, marveč nakupil si novih žlic. Nekoč pa povabi Johana poveljnik švedske vojske, general sam, k sebi na obed. Johana pride, a po kosilu spravi nož, vilice in žlico v svoj žep in ne izusti niti besed ce. Ko vstanejo od mize, boče oditi, a generalovi domači zahtevajo ukradene stvari nazaj. Začuden vpraša pastor: „Ni li tak običaj na Švedskem?“ — „Ne“, odgovori mu jako nejevoljni. „In iz česa to sklepate?“ — „Jaz sem v istini bil tega mnenja, kajti gospodje Švedi, ki so bili pri meni v gost h, ravnali so vedno tako.“ Ta zvičaja pripomogla je župniku do odškodnine za vso ukradeno srebrnino.

Loterija „Narodnega doma“.

Pri žrebanju dobitkov „Narodnega doma“ zadole so nadalje dobitke naslednje številke:

88442	44639	44328	41230	11785	16187
28032	19568	77275	398	36187	84249
91243	51337	51904	94011	59560	11279
10995	65039	38443	65747	91570	25445
97963	63722	40989	6759	77218	14774
70996	6752	96892	25105	18519	98140
56569	24143	50114	75054	98119	82562
31795	68983	45265	33466	28489	40879
27965	16960	836	94196	11353	48240
88024	22761	83513	64544	40736	39171
46934	21596	15874	12879	78505	12793
98896	59371	47830	6988	77123	24788
7096	31726	68571	97008	78449	29803
31519	12142	90309	60076	24508	10823
35142	21286	6646	97377	51395	6099
97256	10723	42006	53999	53034	14396
70102	69043	53474	35811	46044	9586
20004	74085	75077	32131	23969	3071
83289	37648	10150	17381	1123	35120
57840	71645	79215	83664	9113	4504
34869	73648	97083	59174	87161	69508
64183	95832	73789	32371	30176	74201
31194	86933	78779	38935	62430	10585
36848	8637	94975	73124	8526	9503
6388	91924	18054	41141	86625	78020
91810	70319	33120	18576	79795	77680
90265	7763	30271	72502	37666	58206
8906	35110	56313	60591	34523	21273
49039	14150	55171	47405	19331	21983
17530	75283	96004	31499	73714	7434
514	99266	63555	65965	27521	83903
37862	64246	20988	35149	71719	38216
75233	62773	41842	87765	33855	83382
86903	5195	1331	10068	95197	45255
67987	98038	42095	54638	50405	80402
81303	52295	29574	94389	38040	12808
64898	37553	56386	3451	42725	27107
15792	84714	16205	1891	25220	42954
39761	15446	69414	89947	19834	10266
27240	9611	39681	65912	32455	6115
30615	35130	48111	88405	14527	59059
10915	29918	18439	17937	88909	40872
26121	34958	26759	70821	11067	32586
18220	64336	98984	14086	78095	33972
83473	46905	61425	60547	49959	40956
6931	78221	79978	53952	41561	72891
43820	8347	75093	69263	34254	79046
84850	98148	39007	13058	97658	79986
77568	45382	47964	5345	16989	52926
20040	54674	53264	6081	83241	44716
85206	48896	86964	70709	43015	26757
4108	71860	15254	67653	42099	60951
87857	50153	60413	35229	20907	80721
2390	34305	72147	9824	91782	40266
95033	36892	55510	52483	28979	98559
76701	16897	13454	13840	1716	79369
3418	3157	71423	2254	8834	67135
79270	59050	55078	12771	27987	5003
47459	60329	62288	7011	92690	83347
96460	19946	4084	44916	67843	6292
84962	47280	95683	5768	34734	28983
91292	84639	56201	80552	23182	36089
54457	2270	77093	36026	28024	41982

(Konec prih.)

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju slasti do jedi, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospejujočim in želodec okrepčujočim uplivom. Cena škatelci 1 gld. Po poštenu povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrečno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 3(11-1)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tucl:

12. januarja.

Pri Slonu: Schepitz z Dunaja. — Lebitch, Schöffmann iz Celovca. — Kolb z Dunaja. — Löffler iz Linca. — Schulze z Dunaja. — Waidman iz Zagreba. — Färber, Fürst z Dunaja.

Pri Vallet: Streines iz Badimpešte. — Raumann, Schwarz z Dunaja. — Globočnik iz Železnikov. — Roko iz Trsta. — Kleiner z Dunaja. — Hauf z Kočevja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
13. jan.	7. zjutraj	720-68 mm.	+ 0.4°C	brev.	o. l.	18-50 mm.
	2. pop.	719-80 mm.	+ 1.3°C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	717-62 mm.	+ 0.4°C	sl. zah.	obl.	snega.

Srednja temperatura + 0.5°, za 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 14. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld.	—	kr.
Srebrna renta	83	95	—
Zlata renta	105	40	—
5% marena renta	98	30	—
Akcije narodne banke	861	—	—
Kreditne akcije	294	80	—
London	123	85	—
Napol	9	80	—
C kr cekini	5	80	—
Nemške marke	60	40	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	127	25
Državne srečke iz l. 1861	100 gld	171	50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	105	50	—
Ogrska zlata renta 6%	123	31	—
4%	96	35	—
5% papirna renta 5%	91	45	—
5% štajerske zemljišč odvez oblig	104	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	116	50
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	75	—
Prior oblig. Elizabetine zapad. železnice	112	50	—
Prior oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50	—
Kreditne srečke	100 gld	176	—
Rudolfove srečke	10	21	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	98	25
Tramway-društ. velj. 170 gld a v.	211	75	—

Zahvala.

Za obilo toplo sočutje, koje nam je doslo od mnogih strani povodom smrti našega iskreno ljubljene, ponesrečenega očeta, gospoda

ANDREJ-a DIMNIK-a

zlasti pa za prekrasne, pokojniku darovane vence in mnogobrojni spreved pri pogrebu izreka vsem globoko čutečo, iskreno zahvalo

(32)

žalujoča rodbina.

Odvetniški koncipijent,

imejoč pravo zastopati, išče službo. — Dopisi upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(27-2)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, 4300 ton, okoli 15. jan. 1885.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

(20-6)

J. TERKULE,

generalnega pasaznega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano

d' Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.

Umrli so:

9. jan.: Matija Lešnak, molar, 55 let, Sv. Florijana ulice št. 1, za prsno vodenico. — Rozalija Lapajne, poštnega uradnika hči, 7 let, Pred Igriščem št. 2, za vnetjem možganov.

12. jan.: Ernestina Knaus, topničarskega vodnika hči, 9 dni, Cerkvene ulice št. 21, za oslabiljenjem. — Marija Bončar, delavka, 67 let, Kravja dolina št. 11, za spridenjem mozga. — Boštjan Juran, čevljar, 43 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko.

V deželnej bolnici:

7. jan.: Antonija Stefančič, delavka, 36 let, za jetiko. — Neža Draksler, gostija, 60 let, za rakom v želodci.

9. jan.: Ana Koncilija, gostija, 42 let, za spridenjem pluć. — Jožefa Pakič, mestna uboga, 62 let, za plućnico.

10. jan.: Jakob Hribar, hišni posestnik, 43 let, za jetiko.

Dr. Schmidt-ovi uspešni prilepki za kurja očesa

uporabljajo se že mnogo desetletij kot brez bolečine in zanesljivo delujoče sredstvo v popolno odstranitev kurjih očes.

Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilepkov za kurja očesa je skoro osupljiv, kajti po opetovanju rabi teh prilepkov se odpravi vsako kurje oko brez vsake operacije.

Cena škatlici s 15 prilepkov in z ročnim dletcem za izdiranje kurjih očes 23 kr. a. v.

NB. Pri nakupu teh preparatov blagovoli p. n. občinstvo vedno zahtevati Bittner-jeve izdelke in samo one za prave priznati, kateri imajo polno firmo: „Julius Bittner's Apotheke in Gloggnitz“, in vsake druge podobne izdelke kot nevedne zavrniti. (461-15)

Glavna razpošiljalna zaloga: Gloggnitz, Nižje-Avstrijsko, lekarna J. Bittner-ja.

Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: J. Svoboda in J. pl. Trnkozy.

Prave, garantirane

voščene sveče in voščene zavitke

priporoča visokočastiti duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni

OROSLAV DOLENEC,

(12-5) svečar v Ljubljani.

Gostilnica

„BAVARSKI DVOR“

v Ljubljani

se daje v najem za čas od sv. Jurija naprej.

Ivan Vilhar.

(827-3)

Gostilnica

v sredi trga Železniki na Gorenjskem, dobro obiskovana, z malo gozda in dvema vrtoma za sadje in zelenjavo, ter poleg tega posebno pripravna še za mesnico, specerijsko prodajalnico ali kakršno koli kupčijo, proda se po ceni iz proste roke. Tudi se more takoj le polovica kupne cene plačati. — Naslov: (14-5)

Ivan Grill v Železnikih na Gorenjskem.

Priznana nepokvarjene, izvrstne

voščene sveče

izdelujejo (750-10)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Dr. Spranger-jevo zdravilno mazilo

j mlje takoj pekočino in bolečine vsem ranam in bulam, zabranjuje divje meso, izvleče vsaka ulesa brez razmehtanega sredstva in brez rezanja skoraj brez bolečin. V kratkem času ozdravi prsnega raka, krvava ulesa, zastarane poškodbe na nogah, začetnice, ozbljine, prisadne rane, razpokane roke itd. Hitro pomaga pri kašlju, duševnemu kašlju, difteritidi, trganju, bolečinah v križi, revmatizmu v členkih. Dobiva se škatlica po 30 kr. pri lekarnarji J. Svobodi, v Ljubljani, na Prešernovem trgu. (715-10)

Važno

za vsacega trpečega na živcih.

Samo z elektriko se dádo temeljito odstraniti slabosti živcev. Moj novi induksijski aparat električni strojek se dá lahko rokovati in bi ne smel manjkati pri nobeni rodbini. Trganje, revmatizem, omedlevico, zobobol in revmatični glavobol in sploh vse bolezni živcev ozdravijo se z induksijskim aparatom. Cena aparatu z obširnimi nakazilom, kako rabiti, 8 gld. — Naročiti se morejo samo direktno pri meni. (741-16)

Dr. F. Beeck, Trst, 2 Via Pontares 2.

Velika partija 1 (788-76)

ostankov sukna

(po 3-4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštenu povzetju, ostanek po 5 gld.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljavi marke za 10 kr.

Dr. Behr-ov živčni ekstrakt

izdeluje se po zdravniškem predpisu iz lekarskih zelišč ter se že dolgo vrsto let obnaša kot izvrstno sredstvo proti živčnim boleznim, kakor proti bolečinam na živcih, migreni, ischiadi, bolečinam v križi in hrbtnem mozgu, božjasti, otrpenju, oslabiljenju in polucijam. Na dalje se dr. Behr-ov živčni ekstrakt z najboljšim uspehom rabi proti: protinu in trganju, oti pnelosti mišic, trganju v členkih in mišicah, nervoznemu glavobolju in šumenju v ušesih. Dr. Behr-ov živčni ekstrakt se uporablja le zvananje. Cena steklenici s točnim navodom uporabe 70 kr. a. v.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.